

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.

Director General:
Josep Anton Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.

Subdirector: Enric Guinart Maur.
Gerent: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aurió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Editorial

Tots ho veuen a venir, però estem cecs

Fa molt de temps que es veuen a venir les coses, malgrat que la ceguesa és la que predomina en l'ambient. Avui es discuteix un pacte d'Estat. ¿Què és el que es vol fer? Pensem que no hauria de ser altra cosa que el desig dels ciutadans expressat a les urnes. El problema rau en el fet que els uns presentaven un programa, els altres, un projecte, i uns tercers van fer i desfer el seu discurs segons els esdeveniments i tenint la mirada fixa en la defensa de sectors molt concrets.

Qui no va fer els deures en el seu moment i va posar pals a les rodes en l'acte d'investidura, ara reclama un programa d'Estat, sense presentar cap alternativa. Es poden discutir conceptes, però mai el fons. No voler esmenes i menys defensar-les i a la vegada votar no a tot en tot moment no és, precisament, la millor manera de fer bé les coses. No és que es posi negre sobre blanc, sinó que

es vol enfosquir encara més el negre. Certament, estem travessant una crisi en l'economia andorrana que necessita de modificacions estructurals en quasi tot el seu aparell productiu. Si les empreses es dolen de rigideses, la política econòmica està obligada a fer els canvis necessaris.

Ha de quedar clar, però, que aquesta és una feina de tots i que

LA CONVIVÈNCIA ÉS EL VALOR DELS POBLES I NO L'OPULÈNCIA DELS MERCADERS POLÍTICS

la patata no es pot passar a un sol costat, després d'escalfar-la en l'altra de manera permanent. Hem de treballar a partir d'un pressupost amb una herència molt feixuga que impedeix altres accions que es volien i que ara no es poden fer perquè s'han de tancar forats. Però el missatge, el programa

*L'opinió del diari només s'expressa als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

ma i el projecte està definit, malgrat que molts no el vulguin veure. Votar no als pressupostos i avançar eleccions seria una vergonya la qual els responsables directes hauran d'afrontar davant de la societat.

El problema rau en el fet que amb posicions inamovibles i sense alternativa, fer un pas enrere és difícil. Si no es fa, podria passar que qui ho provoca no tingui una altra ocasió electoral política, perquè el ciutadà li doni l'esquena. Els comportaments excessivament durs davant de la política socialista aboca a un esperit de confrontació del qual és difícil sortir-ne. La situació s'ha produït a través de desqualificacions brutals i no gaire fonamentades en les tertúlies, tancament total en les declaracions públiques i una investidura patriòtica com si fossin els únics salvadors del país.

Deslliure'ns, Déu, d'aquest patriotisme, amb ressonàncies timbaleres en un país que vol ser tranquil i en què la convivència al llarg del camí és el que preval com a símbol nacional i dona veritable valor al poble, no l'opulència dels mercaders polítics que volen imposar els seus *credos*, sense atendre l'evangeli de la resta, que són la majoria dels ciutadans.